

DEL PRIORAT

Vinc de terres de bronze,
de l'olivera i la parra.
Vinc de muntanyes boirosses,
que despunten a l'alba.

Hi tinc una casa allà, al camp,
envoltada de turons i arbres.
Un pi em té com a company,
arbre mil·lenari d'altres branques.

L'escorça del pi és magra,
el temps i el canvi l'ataca.
S'acabarà desarrelant amb la pluja,
i la seva pèrdua plorarà la casa.

Qui no se sent del poble, en marxa.
Buscant l'aventura en les ciutats,
deixant enrere els camins de blat,
oblidant la seva terra, abandonant el seu camp.

Gal·la López Xortó